ചന്ദനവും പള്ളിയും

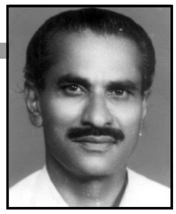

ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി

ചന്ദനവും പള്ളിയും അർത്ഥവത്തായ രു പദങ്ങൾ. അവ സംയോജിച്ചപ്പോൾ ഒരു സ്ഥലമുായി. പവിത്രമാണ് ഈ പദങ്ങൾ. ഹൈന്ദവ - ബൗദ്ധ - ക്രൈസ്തവ സംസ്ക്കാരങ്ങളുടെ സംഗമവും സാകല്യവും അവിടെയു്. ചന്ദനത്തോട് ചേർന്ന് ചന്ദനക്കാട്, ചന്ദനക്കൂട്, ചന്ദനത്തിരി, ചന്ദനഗോപി, ചന്ദനത്തൈലം, ചന്ദനപുഷ്പം, ചന്ദനപ്പുര, ചന്ദനത്തോപ്പ്, ചന്ദനമുട്ടി തുടങ്ങിയ സമസ്തപദങ്ങൾ നിഘണ്ടുവിലും സംസാലഭാഷയിലുമു്. എന്നാൽ ചന്ദനത്തോട് പള്ളി ചേർന്ന പദങ്ങൾ അധികം കാണുന്നില്ല. ഒരപൂർവ്വ പദസംയോഗം.

പദപഠനം രസകരമാണ്. ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും സംസ്കാരവും സാഹിത്യവും സമ്യക്കായി സമ്മേളിക്കുന്ന മേഖല. ഒരു പദത്തിലൂടെ ഒരു ജനതയുടെ ഗത - സ്ഥിതകാലചരിത്രം മുഴുവൻ ഉന്മീലനം ചെയ്യാം. പദങ്ങളുടെ നിരുക്തി തെരയും മുമ്പേ അവ ഉണർത്തുന്ന ധാർമ്മക ചിന്ത അന്വേഷണാർഹമാണ്. ചന്ദനം സർവ്വാംഗ സുഗന്ധവാഹിയാണ്. വെട്ടുമ്പോഴും ഉരയ്ക്കുമ്പോഴും അന്യരിലേക്ക് പരിമളം പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു. ആലേപനങ്ങളിൽ അതിശ്രേഷ്ഠമാണ് ചന്ദനം. തേച്ചാൽ നിറം വരുന്നും. ചന്ദനം ചാരിയാൽ ചന്ദനം മണക്കും എന്നു വരെ ചൊല്ലു്. ചന്ദനത്തടി ഉരഞ്ഞ് ഉരഞ്ഞ് സ്വജീവിതം ത്യജിക്കുന്നു. ഉരയ്ക്കുന്ന കല്ലിനും കുളിർമ്മ നൽകുന്നു. സ്വജീവിതം അന്യർക്കു നൽകുന്നതിൽ ആത്മനിർവൃതി അണയുന്ന ദേവവൃക്ഷം. മനുഷ്യർക്കു അനുകരണീയമായ മാതൃക. സുഗന്ധം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ചന്ദനമുട്ടികളായി മനുഷ്യൻ രൂപാന്തരപ്പെടണം. മറ്റുള്ളവരെ മുട്ടുന്ന മുട്ടികളും മുട്ടാളന്മാരും ആയിത്തീരുകയല്ല ജീവിതോദ്ദേശ്യം. ചന്ദനം നെറ്റിയിലും നെഞ്ചത്തും കൈയിലും അണിയുമ്പോൾ ത്യാഗനിർഭരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഉദാത്ത സ്മൃതികൾ നമ്മിലുണരും.

പ്രാചീനകേരളത്തിൽ നിന്നും വിദേശങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയച്ചിരുന്ന പ്രധാന ഉല്പന്നമായിരുന്നു ചന്ദനം. ഭാരതത്തിന്റെ ജീവിതവും ദർശനവും ചന്ദനത്തടിയിലു്. വെറുമൊരു തടിയല്ലെന്നർത്ഥം. ബൈബിളിൽ ഈ വിശുദ്ധവൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു പരാമർശങ്ങൾ കാണാം. നിന്റെ ഉടയാടകൾ മീറായും ചന്ദനവും ലവംഗവും കൊ് സുരഭിലം. (സങ്കീ. 45:5) മീറായും അകിലും ലവംഗവും കൊ് ഞാൻ എന്റെ മെത്ത സുഗന്ധപൂരിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 7:7)

കൂടാതെ ഓഫീറിൽ നിന്നു സ്വർണ്ണം കൊുവന്നിരുന്ന ഹീറാമിന്റെ കപ്പൽ സമൂഹം ഓഫീറിൽ നിന്നു വളരെയധികം രക്തചന്ദനത്തടിയും രത്നങ്ങളും കൊുവന്നു. രാജാവ് രക്തചന്ദനത്തടി കൊ് ദേവാലയത്തിനും കൊട്ടാരത്തിനും അഴികൾ ഉാക്കി. ഗായകർക്കു കിന്നരങ്ങളും വീണകളും പണിയിച്ചു. അത്രയും നല്ല രക്തചന്ദനത്തടി ഇന്നോളം വന്നിട്ടില്ല - കിട്ടില്ല. (1 രാജാക്കന്മാർ 10:11) ദേവദാരു, സൈപ്രസ്, ചന്ദനം എന്നിവയും ലേബാനോനിൽനിന്നു എനിക്കയച്ചുതരിക (2 ദിനവൃത്താന്ത 2:8) രാജാവ് ചന്ദനത്തടികൊ് കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിനും കൊട്ടാരത്തിനും ചവിട്ടുപടികൾ ഉാക്കി. (2 ദിനവൃത്താന്ത 9:10) ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രഭാതവേളയിൽ പ്രകീർത്തിതമായ ചന്ദനം ഒരു നാട്ടുപേരിന്റെ തുടക്കം കുറിക്കുന്നുവെന്നത് അഭിമാനകരമല്ലേ? അപ്പോൾ ആ പദത്തെപ്പോലായിത്തീരാൻ നാട്ടുകാർക്ക് ബാധ്യതയു്. മറ്റുള്ളവർക്കുവേി ഉരഞ്ഞുതീരാൻ ഉൾപ്രേരണയുാകണം. കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിനും കൊട്ടാരത്തിനും ചവിട്ടുപടിയായിത്തീരുകയെന്നാൽ അന്യരുടെ ചവിട്ടും മെതിയും ഏൽക്കുക എന്നർത്ഥം. പരസുഖത്തിനുവേി പ്രവർത്തിക്കുക. ഇതാണ് ഈ പദം തരുന്ന സന്ദേശം.

ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രഭാതവേളയിൽ പ്രകീർത്തിതമായ ചന്ദനം ഒരു നാട്ടുപേരിന്റെ തുടക്കം കുറിക്കുന്നുവെന്നത് അഭിമാനകരമല്ലേ? അപ്പോൾ ആ പദത്തെപ്പോലായിത്തീരാൻ നാട്ടുകാർക്ക് ബാധ്യതയു്. മറ്റുള്ളവർക്കുവേി ഉരഞ്ഞുതീരാൻ ഉൾപ്രേരണയുാകണം. കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിനും കൊട്ടാരത്തിനും ചവിട്ടുപടിയായിത്തീരുകയെന്നാൽ അന്യരുടെ ചവിട്ടും മെതിയും ഏൽക്കുക എന്നർത്ഥം.

സ്വർണ്ണഭൂമി

പ്രാചീന കേരളചരിത്ര പഠിതാക്കളുടെ അക്ഷയഖനിയാണ് സംഘസ്മൃതികൾ. ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ ഇരുളടഞ്ഞ ഏടുകളെ അവ പ്രകാശോജ്ജ്വലമാക്കുന്നു. ചന്ദനപ്പള്ളി ഉൾപ്പെടുന്ന കൊടുമൺ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭൂതകാല ചരിത്രത്തിലേക്കു കടന്നുചെല്ലാനുപകരിക്കുന്ന

കൈത്തിരികൾ കൂടിയാണവ. കൊടു എന്നാൽ സ്വർണ്ണം എന്നർത്ഥം. കൊടുമൺ എന്നാൽ സ്വർണ്ണാംശം കലർന്ന മണ്ണ് അഥവാ സ്വർണ്ണഭൂമിയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഈ സ്വർണ്ണ മണ്ണിനെക്കുറിച്ച് സംഘ കാല മഹാകവികൾ പാടിയിട്ടു് . പാട്ടിൽ കവിഭാവനയുന്നെ കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ചരി ത്രത്തിന്റെ തരികൾ അതിലേറി നിൽക്കുന്നു. എ.ഡി. ഒന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെയുള്ള നൂറ്റാുകളിൽ കേരളം ഭരിച്ചിരുന്ന ചേരരാജാക്കന്മ രെയാണ് കവികൾ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ത്. അക്കൂട്ടത്തിൽ അരശിൽ കീഴാർ കൊടുമണം പട്ടവിനെ മാണരുങ്ങ് കുലം പന്തർപ്പയന്ത പലർ പുക ഴ്മുത്തം എന്നും കപിലർ കൊടു മണം പട്ടനെടുമൊഴിയൊക്കലൊടു പന്തർപ്പെരിയ പേരിച്ചെ മുതുർക് എന്നും കൊടുമണ്ണിനെ പുകഴ്ത്തിയി രിക്കുന്നു.

പൊന്നെടുത്താംകുഴി

ചന്ദനപ്പള്ളി ജംഗ്ഷനു സമീപം, ഏഴംകുളം റോഡരികിൽ പൊന്നെ ടുത്താംകുഴി എന്നൊരു സ്ഥലമു് . വെള്ളപോടിമണൽ നിറഞ്ഞ വിസ്തൃ തമായ ഭൂപ്രദേശം. വിദേശങ്ങ ളിൽനിന്ന് ആളുകൾ വന്ന് ഈ വെള്ളമണൽവാരി കൊു പോകുക പതിവായിരുന്നു. കെട്ടിട ത്തിനു വെള്ളപൂശാനായിരുന്നു കൂടു തലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. പൊന്നെടുത്താംകുഴിയിലെ മണ്ണും ചെളിയും തുണിയിലിട്ട് വെള്ളമൊ ഴിച്ച് അരിച്ച് സ്വർണ്ണത്തരികൾ ശേഖ രിക്കുന്ന കാഴ്ച ഈ ഗ്രന്ധകാരൻ ബാല്യകാലങ്ങളിൽ കി ട്ടു് . നാടോടികളും തമിഴ് നാട്ടുകാരുമാണ് ഇതിലേർപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ സംഘകാലയളവിൽ ഇവിടെ സ്വർണ്ണഖനനം നടന്നിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ സ്വർണ്ണാംശം കലർന്ന ഇവിടുത്തെ മണ്ണ് ശാസ്ത്രവിധിപ്ര കാരം സംസ്കരിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. സ്വർണ്ണാഭരണ നിർമ്മാണത്തിൽ വിദ ഗ്ദ്ധരായിരുന്ന തട്ടാന്മാരുടെ ചേരി ഇതിനു സമീപത്തുായിരുന്നതു കൊല്ലേ, അടുത്തുള്ള ചില വീട്ടു പേരുകൾ തട്ടാച്ചേരി എന്നറിയപ്പെട്ട ത്. (ഇന്ന് തട്ടാച്ചേരി എന്ന വീടുക ളിൽ താമസിക്കുന്നത് ക്രൈസ്തവ രാണ്,) ഒരുപക്ഷേ ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഈ സ്വർണ്ണഭൂമി യുടെ നാഗരികത നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ തട്ടാന്മാരും കൂട്ടത്തോടെ സ്ഥലംവി ട്ടിരിക്കാം. എന്തായാലും അതി പ്രാചീനവും ധന്യവുമായ ഒരു സാംസ്കാരത്തിലന്റെ ഉറവിടമായി രുന്നു ഈ പ്രദേശങ്ങൾ.

പള്ളി എന്ന പദത്തിന് ഒന്നി ലധികം അർത്ഥമുല്ലോ. ക്രസി ത്യാനികളുടെയും മുഹമ്മദീയരു ടെയും ദേവാലയം, ബുദ്ധവിഹാരം, എഴുത്തുകളരി, പള്ളിക്കൂടം, ഗ്രാമം, ജന്തുക്കളുടെ നിലയം, പ്രശസ്ത മായ രാജാവിനെയോ ദേവനെയോ സംബന്ധിച്ച (പദാദിയിൽ പ്രയോ ഗം) എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു. ശബ്ദ താരാവലികാരന്റെ വിശദീകരണം. എന്നാൽ പള്ളി എന്ന പദം ബുദ്ധമ തതത്ത്വങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്ന പാലിഭാഷയിൽ നിന്നും കടം കൊതാണെന്നാണ് അഭിജ്ഞാമ തം. അപ്പോൾ കേരളത്തിൽ ബുദ്ധ മതപ്രഭാവം ആരംഭിക്കുന്ന കാലം തൊട്ടെങ്കിലും ഈ പദഭാഷയിൽ പ്രചാരത്തിൽ വന്നിരിക്കാം. പള്ളി ചേർന്നുവരുന്ന സ്ഥലനാമങ്ങൾ ബുദ്ധമതകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായം പ്രചാരത്തിലു് . അല പ്പുഴ, കൊല്ലം, പത്തനംതിട്ട ജില്ലക ളിലായിരുന്നു ബുദ്ധമതസ്വാതീനം ഏറിനിന്നിരുന്നത്. ചന്ദനപ്പള്ളി, പള്ളിയറ, ആനന്ദപ്പള്ളി, കരുനാഗപ്പ ള്ളി, കുരീപ്പള്ളി, മല്ലപ്പള്ളി, മൈനാ ഗപ്പള്ളി, പള്ളിപ്പാട്ട്, മാവേലിക്കര തുടങ്ങിയ

സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ബുദ്ധമതാ വിശിഷ്ടങ്ങൾ കുകിട്ടിയിട്ടു് . ചന്ദനപ്പള്ളിക്കു സമീപമുള്ള തട്ട ഒരി പ്പുറത്ത് ക്ഷേത്രത്തിലെ തേരും കുതിരയും ബുദ്ധമതത്തിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചതായിരിക്കണം. ഈ പ്രദേ ശങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒട്ടനവധി ശാസ്ത്രക്ഷേത്രങ്ങളെയും ബുദ്ധമത വുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താറു് . ശബരിമല ശ്രീ ശാസ്താവും ശ്രീബു ദ്ധനും തമ്മിലുള്ള സാദൃശ്യം ചരി ത്രകാരന്മാരുടെ പഠനവിഷയമാണ ല്ലോ. കേരള ഗവഃ റബ്ബർ പ്ലാന്റേഷ നുവേി കൊടുമൺ കുട്ടി വനം വെട്ടിത്തെളിച്ചപ്പോൾ ധാരാളം ബുദ്ധ പ്രതിമകൾ കുകിട്ടിയിരുന്നു. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം ഒരു സത്യത്തി ലേക്ക് വിരൽ ചൂുന്നു. ചന്ദനപ്പ ള്ളിയും ഒരു ബുദ്ധമതകേന്ദ്രമായിരു ന്നുവെന്ന്. ഇതിന് ഉപോദ്ബലക മായി ശ്രീ. എസ്. അയ്യാക്കുട്ടി ശ്രീമദ് ശങ്കരാചാര്യരും ശ്രീ ശക്തിഭദ്രനും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പി ക്കുന്ന തെളിവുകൾ സ്വീകാര്യമാണ്. ആശ്ചര്യചൂഡാമണി എന്ന സംസ്കൃ തനാടകത്തിന്റെ കർത്താവായ ശക്തിഭദ്രന്റെ ഭരണസീമയ്ക്കു ള്ളിലെ ചെന്നീർക്കര കോട്ട അഥവാ ചന്ദനപ്പള്ളി കോട്ടയെ പരാമർശിക്ക വേ, അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു. ചെന്നീർക്കര കോട്ട നിന്ന സ്ഥലം, ബുദ്ധമതക്കാരുടെ വിഹാരം (പള്ളി ക്കൂടം) ആയിരുന്നുവെന്നും അതുക ാണ് ഈ സ്ഥലത്തിന് ചന്ദന പ്പള്ളി എന്ന പേർ ഉായതെന്നും ഒരു ഐതീഹ്യം നാട്ടിലു് . ബുദ്ധന്റെ ഒരു തല മുറിഞ്ഞ വിഗ്ര ഹം, ഈ കോട്ടയ്ക്കു സമീപമുള്ള ഒരു പുരയിടത്തിൽ നിന്നും ഒരു പത്തു വർഷം മുമ്പ് കുകിട്ടിയിട്ടു ള്ളതും, അതു വീും മണ്ണിനടി യിൽത്തന്നെ മറച്ചുവെന്നും അറിവു് . ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ ഖനനം ചെയ്താൽ ഇനിയും വിഗ്രഹം കു കിട്ടും എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എനിക്കുതന്നെ ത്രികോണാകൃതി യിൽ ചെത്തിമിനുക്കിയ ഒരു ശിലാ യുധം, ഈ കോട്ടയിലെ കിടങ്ങിൽ നിന്ന് 50-55 വർഷം മുമ്പ് കിട്ടിയിട്ടു ായിരുന്നു. ഏതായാലും, ചെന്നീർക്കര കോട്ട നിന്ന സ്ഥലത്ത് ബുദ്ധവിഹാരം ഉായിരുന്നു. ശക്തിഭദ്രൻ ചെന്നീർക്കര സ്വരൂപം സ്ഥാപിച്ചു രാജധാവായപ്പോൾ, ബുദ്ധമതക്കാർ സ്ഥലം ഉപേക്ഷിച്ചു നാടുവിട്ടുപോയി.... ശ്രീ ശങ്കരനാ ണല്ലോ ബുദ്ധമതത്തെ ഇന്ത്യ യിൽനിന്നും ഉച്ചാടനം ചെയ്യിച്ച്-

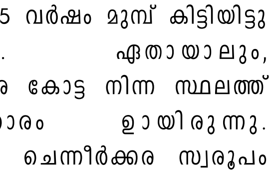

വീും വൈദികമതം - വേദാന്തമതം സ്ഥാപിച്ചത്. ആ ശങ്കരഭഗവൽപാദരുടെ ഉറ്റബന്ധുവും ശിഷ്യനുമായിരുന്നുവല്ലോ ശ്രീ ശക്തിഭദ്രൻ. അപ്പോൾ ശക്തിഭദ്രൻ ചെന്നീർക്കര സ്വരൂപം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ, ബുദ്ധമത സന്യാസികൾ ഒന്നുകിൽ സ്വന്തമായി ഈ നാടുവിട്ടുപോയി. അല്ലെങ്കിൽ ശക്തിഭദ്രനുമായി എതിർത്തു നിൽക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ, ഓടി ഒളിച്ചുപോയി. ബുദ്ധന്മാർ അവരുടെ വിഹാരം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയപ്പോൾ, വിശാലമായ സ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും 50 - 60 അടി പൊക്കത്തിൽ മൺകോട്ട കെട്ടി. ഇതാണ് ചെന്നീർക്കര കോട്ട. ഈ സ്ഥലത്തിനുതന്നെ, ചന്ദനപ്പള്ളി എന്നു പേരുവന്നതും, ഈ പള്ളി (ബുദ്ധവിഹാരം) തന്നെ ചന്ദനം കൊ ു ാക്കിയതുകൊ ായിരിക്കണം എന്നു ഞാൻ കരുതുകയാണ്. ഈ പ്രദേശത്ത് ധാരാളം ചന്ദനവൃക്ഷങ്ങൾ ായിരുന്നതിന് തെളിവുകളായി ശക്തിമംഗലത്ത് ഗണപതി ക്ഷേത്ര (പഴയത്) ത്തിന്റെ ഉത്തരവും, തൂണും എല്ലാം ചന്ദനം കൊ് നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് വായനക്കാർഓർക്കുമല്ലോ.

പാശ്ചാത്യനായ റോബർട്ട് സീവെൽ South Indian Inscription എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ കോട്ടയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നത്, ട്രാവൻകൂർ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവൽ നാലം വാല്യം 604 -ാം പേജിൽ ഡി.കെ. വേലുപ്പിള്ള ഉദ്ധരിക്കുന്നു്. □Remaanence of fort and trench are still seen at Chandanappally of the Kodumon Village. This fort belonged to the Chenneerkara Royal family which ruled the place with Kodumon as their capital. 1891-ൽ തിരുവിതാംകൂർ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ സർവേ ചെയ്ത Lieutnant Ward and Conner 1901-ൽ മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റ് പ്രസ്സിൽ മുദ്രണം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച □Memoir of the Travancpore Survey' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ പ്രദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു കൂടി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു. □The Kodumon Subdivision (Kunnathur District) consists of four Desoms or Compact Villages and populous, the country though wild and hilly is fertile, the valleys yielding paddy, the heights partly cultivated with yarns and dry grain; the capital is regular, extensive and populus surrounded by groves of Mango, Jack and other trees. Neither the coconut nor areka is in abundance here. About two miles to the North is Ungadykuaal (Angadica) and North West of it accross a broad rich cultivated valley is Shubdpally (Chandanappally) Petta, a long street of houses inhabited by vaaniars (Olimongers) and Syrian Christtains of Maplays; to the North of it are the remains of a small squre fort. Tykad (Aikad) a street of houses and Yeddathitta (Edathitta) houses scattered are two villages to the North of Kodumon. At the capital are Pagoda, and a few Bramines who officiate at them. Nairs from the largest portion of the inhabitants and few Elavers'. (P.167)

ചെന്നീർക്കര സ്വരൂപവും ശക്തിഭദ്രനും

എ.ഡി 9-ാം നൂറ്റാു മുതലുള്ള ചന്ദനപ്പള്ളിയുടെ ചരിത്രം, ശക്തിഭദ്ര മഹാകവിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ ചരിത്ര ചക്രവാളത്തിലെ ഒരു ദിവ്യജോതിസ്സായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ശ്രീശങ്കരന്റെ സമകാലികനും ബന്ധുവുമായിരുന്ന ശക്തിഭദ്രൻ, കൊടുമൺ അസ്ഥാനമാക്കി, ചെന്നീർക്കര സ്വരൂപത്തിന്റെ ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. പണ്ഡിതനും കവിയുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ക്ഷേത്രനിർമ്മാണത്തിനും ക്ഷേത്രകലകൾക്കും പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിരുന്നു. ഒരു ഭരണകർത്താവ് എന്നതിലുപരി നലംതികഞ്ഞൊരു നാടകകൃത്ത് എന്ന നിലയിലാണ് കാലഘട്ടങ്ങൾ ശക്തിഭദ്രനെ അനുസ്മരിക്കാറുള്ളത്. ആശ്ചര്യചൂഢാമണി എന്ന ഒരൊറ്റ കൃതികൊ് ഭാരതീയ സാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേങം അനശ്വരനായിത്തീർന്നു. നാടക രടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടൊരൈതീഹ്യം നാട്ടുകരുടെയിടയിൽ പ്രചാരത്തിലു്. പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ ശ്രീശങ്കരൻ ദിഗ്വിജയം നടത്തുന്ന കാലം. ആകസ്മികമായി അവർ കുമുട്ടുന്നു. ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ, ശക്തിഭദ്രൻ രചിച്ച ആശ്ചര്യചൂഢാമണിയിലെ അംങ്കങ്ങള്ഢ ഒന്നൊന്നായി വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ശ്രീശങ്കരനാകട്ടെ ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുന്നില്ല. അവസാനം അദ്ദേഹം ജൈത്രയാത്ര തുടർന്നു. ശക്തിഭദ്രന് എന്തെന്നില്ലാത്ത ദുഃഖം. തന്റെ നാടകം ഉള്ളടക്കത്തിലും രചനാസങ്കേതത്തിലും നിലവാരത്തിലെത്തിയില്ലായിരിക്കാം. അതല്ലേ അദ്ദേഹം നിശബ്ദനായി നിന്നത്. അധികമാലോചിച്ചില്ല. എഴുതിയതത്രയും ഭാഗങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. വീും രാജ്യഭരണത്തിൽ മുഴുകി. വർഷം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. മടക്കയാത്രയിൽ ശ്രീശങ്കരൻ ശക്തിഭദ്രനെ സന്ദർശിച്ചു. കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ നടന്നു. നാടകത്തെക്കുറിച്ചായി ചർച്ച. കയ്യെഴുത്തുപ്രതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗതകാലസംഭവങ്ങൾ വിശദമാക്കി. അധൈര്യപ്പെടാതിരിക്കൂ. ഞാനന്ന് മൗനവ്യതത്തിലായിരുന്നതുകൊല്ലേ ഒരക്ഷരം ഉരിയാടാതിരുന്നത്. എഴുതിക്കൊള്ളൂ നാടകം. ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. നാടകം മുഴുവനും ഓർമ്മയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു. ശക്തിഭദ്രൻ എഴുതിക്കൊടുത്തു. ശ്രീശങ്കരൻ യാത്രതുടരുകയും ചെയ്തു. ഐതീഹ്യമോ സംഭവകഥയോ എന്തുമാവട്ടെ. ചരിത്രത്തിന്റെ ചില മുഖങ്ങൾ

ഇതിൽ തെളിയുന്നില്ലേ? ശ്രീശങ്കരനും ശ്രീശക്തിഭദ്രനും ആജീവനാന്ത സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തിലെ അതുല്യ പ്രതിഭകൾ. ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ നാടകം ായെന്നു വന്നാൽ ആകാശത്തു പുഷ്പങ്ങൾ ാകും. മണലിൽ നിന്ന് തൈലം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. എന്ന ഔത്തരാഹപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഹങ്കാരജന്യമായ വെല്ലുവിളികളെ ഫലപ്രദമായി നേരിടാൻ ആശ്ചര്യചൂഢാമണിയിലൂടെ സാധിച്ചു. ആത്മകഥാംശം

നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഈ നാടകത്തിലെ ശ്ലോകങ്ങളിൽ ദേശചരിത്രവും വംശപുരാണവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നുവെന്നാണ് പണ്ഡിതമതം.

ചന്ദനപ്പള്ളിയും

വലിയപള്ളിയും

ബൗദ്ധ-ഹൈന്ദവമത ദർശനങ്ങളുടെയും സംസ്കാരങ്ങളുടെയും സമന്വയം നടന്ന ചന്ദനപ്പള്ളിയ്ല, ക്രൈസ്തവ കുടിയേറ്റം കൂടിയായപ്പോൾ ഒരു ത്രിവേണീ സംഗമത്തിന്റെ പ്രതീതിയുായിയെന്നു പറയാം. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാിലാണ് ക്രൈസ്തവർ ഈ പൂണ്യഭൂമിയിലേക്കു കടക്കുന്നത്. തുമ്പമണ്ണുനിന്നുമാണ് ഈ നാട്ടിലെ ആദിമ ക്രൈസ്തവരുടെ വരവ്. പുതിയ പുതിയ ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ തേടിയിള്ള യാത്ര. ശക്തിഭദ്ര പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട രാജാക്കൻമാരുടെ വംശനാശം സംഭവിച്ചുകൊിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു പതിനെട്ടാം നൂറ്റാ്. ചെന്നീർക്കര സ്വരൂപത്തിലെ നാടുവാഴികൾ ദുർബ്ബലരും നാമമാത്രരുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഏതോ ഭരണാധികാരി, സ്വരൂവം ശ്രീ പത്മനാഭനു തൃപ്പടിദാനം ചെയ്തതായി ഒരു ചരിത്രമു്. ഇതൊരു അസ്ഥതയുടെയും അപചയത്തിന്റെയും കാലഘട്ടമായിരിക്കണം. എന്തായാലും, ചന്ദനപ്പള്ളിയിലേക്കുവന്ന ക്രൈസ്തവർ ഹിന്ദു സഹോദരരുമായി തികഞ്ഞ മതസൗഹാർദ്ദത്തിൽത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. മതവിഷയത്തിൽ ക്രൈസ്തവരും ആരാധനക്രമത്തിൽ പൗരസ്ത്യവും സംസ്ക്കാരത്തിൽ തനി ഭാരതീയവുമായ ഒരു ജീവിതവീക്ഷണമാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചത്. ജീവിക്കുകയും ജീവിക്കാൻ അനുവധിക്കുകയും ചെയ്യുക (Live and let live) എന്ന ഭാരതീയ ദർശനത്തിന്റെ വക്താക്കളായി ഹിന്ദുക്കളും കഴിഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ ചന്ദനപ്പള്ളിയുടെ ഭൂതകാലചരിത്രത്തിലെ സുവർണ്ണോജ്ജ്വല കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. (Golden Age). പ്രമുഖ വാണിജ്യകേന്ദ്രമെന്ന് പ്രഖ്യാതിനേടിയിരുന്ന ചന്ദനപ്പള്ളി തെലുവിൽ ഒരു കുരിശു സ്ഥാപിക്കാൻ, ക്രൈസ്തവർ മുതിർന്നപ്പോൾ ഹിന്ദുക്കൾ അതിൽ സർവ്വാത്മനാ സഹകരിച്ചു. പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനത്തിന് വളരെ അപൂർവ്വമായി കാണുന്ന, ഒരു കൽക്കുരിശ് ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പുണ്യവാളന്മാരുടെയും മാലാഖമാരുടെയും ചിത്രാങ്കിതമായ ഈ കുരിശിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പിന്നിലും ഒരു കഥയുന്നെ് പഴമക്കാർ പറയുന്നു. പുതുപ്പള്ളി പുണ്യ

aX-hn-j-b-¯nÂ ss{IkvX-hcpw Bcm-[-\-{I-a-¯nÂ]uc-kvXyhpw kwkv;m-c-¯nÂ X\n `mc-Xo-b-hp-amb Hcp Pohn-X-ho-£-W-amWv AhÂ kzoI-cn-¨Xv.

വാളനായ വിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് സഹദായോട് കൂറും ഭക്തിയും ദീക്ഷിച്ചവരായിരുന്നു ഇവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ.

വർഷംതോറും പുതുപ്പള്ളി പെരുന്നാളിന് കാൽനടയായി ഒരു സംഘം പൊയ്ക്കൊിരിക്കുന്നു. അതിനുമുമ്പ് വലിയ ഒരുക്കമു്. പാട്ടും പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവുമായ കഴിയുന്ന അവർ, എല്ലാ വീടുകളിലും കയറി ഇറങ്ങുന്നു. നേർച്ചകാഴ്കൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവസാനദിവസം ഇടവക മൊത്തത്തിൽ അവൾക്ക് യാത്രാമംഗളം നേരുന്നു. ഇടത്താവളങ്ങളിലെ വിശ്രമങ്ങൾക്കുശേഷം പുതുപ്പള്ളിയിലെത്തുന്നു. നേർച്ചകാഴ്ചകളുടെ സമർപ്പണം വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്വീകരണം ഇടവകയ്ക്കുശേഷം കുരിശുംമൂട്ടിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രമാണം നടത്തുന്നു. ഒരിക്കൽ, സാഷ്ടാംഗപ്രമാണം നടത്തിയ അവർ, ഓരോരുത്തരും മടിക്കുത്തിൽ ഒരു പിടി മണ്ണുമായി തിരിച്ച് പോരുകയുായി. ചന്ദനപ്പള്ളിയിലെത്തിയ അവർ കുരിശ് സ്ഥാപനത്തിന് കൊ് പരിശ്രമിച്ചു. അചിരേണ ആഗ്രഹം സഫലമായി. കുരിശ് സ്ഥാപനത്തിനുമുമ്പ് ആമൺതരികൾ കുഴിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. കുരിശ് ഉയർന്നു. കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച കുരിശ് കത്തുക സെപ്തംബർ 14-നു തന്നെ 'ചന്തനപ്പള്ളി കുരിശും' സ്ഥാപിച്ചു. ഇന്നും 'കുരിശ് പെരുനാൾ' വിപുലമായ തോതിൽ ആഘോഷിക്കുന്നു. അരിയും തേങ്ങയും കലർത്തി വേവിച്ച് 'വെള്ളച്ചോറാ'ക്കി കൊടുക്കുന്ന പതിവ് ഇവിടെ കാണുന്ന പ്രത്യേകതയാണ്.

ഈ സ്ഥലം കുരിശ് സ്ഥാപനത്തിന് തെരെഞ്ഞെടുക്കാൻ മറ്റൊരു കാരണവുമു്. കൊടും വനങ്ങളായിരുന്നു കൊടുമൺ അങ്ങാടിക്കർ - ചന്ദനപ്പള്ളി പ്രദേശങ്ങൾ. എന്നാൽ അതിപ്രാചീനമായ ഒരു നടപാത ഇതുവഴി കടന്നുപോകാനുായിരുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നാരംഭിച്ച് ആര്യങ്കാവ്, ചെങ്കോട്ട, അച്ചൻകോവിൽ, പത്താനാപുരം, കൂടൽ നെടുമൺകാവ്, അങ്ങാടിയിൽ, ചന്ദനപ്പള്ളി, കൈപ്പട്ടൂർ, പന്തളം, മാവേലിക്കര, ഹരിപ്പാട്, ആലപ്പുഴവരെ എത്തുന്ന നാട്ടുപാത. പാിനാടും കേരളവുമായി നടന്നിരുന്ന വാണിജ്യബന്ധത്തിന്റെ വഴിത്താര. അതിന്റെ ഇടത്താവളങ്ങളിലെ മുഖ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നായി കാലക്രമേണ ചന്ദനപ്പള്ളി തെരുവിലെ കുരിശുംമൂട് രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. (ചന്ദനപ്പള്ളി വലിയപള്ളിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്ത് താമസിക്കുന്ന ചെട്ടിയാന്മാർ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ വാണിജ്യാർത്ഥം തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നും വന്നവരാണ് അഭിമാനപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കാറു്.)

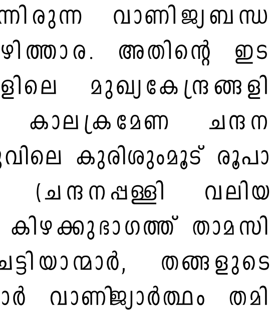

ശത്രുഭയമെന്യേ, വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ആക്രമണം കൂടാതെ 'ചന്ദനപ്പള്ളി' പുണ്യവാളൻ അവരെ കാത്തുകൊള്ളുമെന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ശബരിമലയിലേക്കു പോകുന്ന ഹൈന്ദവരും ഹരിജനങ്ങളും ഗിരിജനങ്ങളും സ്വന്തക്കാരും സുഹൃത്തുക്കളുമൊത്ത് കുരിശുംമൂടുവരെ എത്തി മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു. അവസാനം ബന്ധുജനങ്ങൾ പുണ്യവാളനെ സാക്ഷിയാക്കി സ്വാമിമാർക്ക് യാത്രാവന്ദനം നേരുന്നു. അവരാകട്ടെ സുരക്ഷിതരായി തിരിച്ചെത്തി കുരിശുംമൂട്ടിൽ പ്രദക്ഷിണം നടത്തി നെയ്തിരിയും കത്തിച്ച് വീടുകളിലെത്തുന്നു.

കുരിശുംമൂട്ടിൽ നിന്നും 150 മീറ്റർ അകലെയായിട്ട് വിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പള്ളിയിൽ നിന്നും നോക്കിയാൽ കുരിശടി കാണാം. ചന്ദനപ്പള്ളി തെരുവിനും കുരിശടിക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ, റോഡിന്റെ ഇടതുവശത്ത്, അല്പം ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ദേവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെന്ത് കഥകളാണ് പറയാനുള്ളത്! ആരോദൃഢഗാത്രവും ആജാനുബാഹുക്കളുമായ പൂർവ്വികർ പള്ളിപണിക്കായി അടുത്തുള്ള കൊടുമൺകുട്ടി വനത്തിൽ' കൂട്ടമായി പോയി. ചന്ദനവും തേക്കും ഈട്ടിയു സുലഭമായി വളർന്ന് നിൽക്കുന് വനം. ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രധാന ഉത്തരം ചന്ദനം കൊായിരിക്കണമെന്ന് അവർക്കൊരാഗ്രഹം. ആവശ്യമുള്ളത്രയും തടിവെട്ടിയെടുത്തു. പക്ഷേ നാട്ടിലെത്തിക്കാൻ മാർഗ്ഗമെന്ത്? അടുത്തുള്ള തോട്ടിലിറക്കിയാൽ, വെള്ളത്തിലൂടെ പള്ളിക്കു സമീപമുള്ള 'വലിയ' 'തൊട്ടി' ലെത്തിക്കാം. ഇങ്ങനെയാമ് സാധാരണ ചെയ്തിരുന്നത്. തോട്ടിലേക്ക് നോക്കിയ അവരുടെ ഹൃദയം തകർന്നുപോയി. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലുമില്ല. വറ്റിവര് ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അവർ അധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. വെട്ടിയിട്ട മരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകാലിൽ നിന്നുകൊ് സർവ്വേശ്വരനോട് തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിന്റെ കാവൽപിതാവായ സഹദായുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയില ഭയം പ്രാപിച്ച് കണ്ണീർപുഴകൾ സൃഷ്ടിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു. സമയം സന്ധ്യയോടടുത്തു. ആകാശം മൂടിക്കെട്ടി, കൊടിയ ഇരുട്ട് എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. ഇടിമുഴക്കം മഴത്തുള്ളികൾ വീണുതുടങ്ങി. ഒരു തുള്ളിക്ക് ഒരു പറ വെള്ളം എന്ന കണക്കിന് മഴ പെയ്തു. പള്ളിക്കാർ ആകശത്തിലേക്ക് നോക്കി അറിയാതെ കൈ കൂപ്പി നിന്നുപോയി. അതാ അവിടെയും ഇവിടെയും ഇളക്കം. മലമുകളിൽ നിന്നും ഇരച്ച് കുതിച്ച് വരുന്ന മലവെള്ളപ്പാച്ചിൽ! അവിടവിടെ വട്ടിയിട്ടിരുന്ന തടികഷണങ്ങൾ ആ വെള്ളപ്പാച്ചിൽ പെട്ട് 'തൊട്ടി'ലെത്തുന്നു. അവർ തൊട്ടിലെത്തി അവയെല്ലാം കൂടി കൂട്ടിക്കെട്ടി പുണ്യവാളന്റെ അപദാനങ്ങൾ കീർത്തിക്കുന്ന പാട്ടും പാടി 'വഞ്ചിയാത്ര' തുടർന്നു. നേരം വെളുത്തപ്പോഴേക്കും. 'വലിയ തോട്ടി'ലെത്തിയ അവർ, തടിക്ഷണങ്ങൾ പള്ളിയെലത്തിച്ചു. പണി ത്വരിതഗതിയിലായി. ഇന്ന് കാണുന്ന പള്ളി പൂർത്തീകരിച്ചു.

ചെമ്പെടുപ്പ്

ചന്ദനപ്പള്ളി ഗ്രാമത്തിന്റെ കാവൽഭടനാണ് വിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് സഹദാ. എല്ലാ വർഷവും മെയ് 7, 8 (മേടം 24, 25) തീയതികളിൽ പെരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നു. മെയ് 6, 7 തീയതികളിലാണല്ലോ പുതുപ്പള്ളി പെരുനാൾ. 7-ാം തീയതി അവിടെ പെരുനാൾ സമാപിക്കുമ്പോൾ 'തെക്കൻ കേരളത്തിന്റെ പുതുപ്പള്ളി' എന്ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചന്ദനപ്പള്ളി പെരുനാൾ ആരംഭിക്കും. ഏകദേശം ലക്ഷം ആളുകൾ പെരുന്നാളിന് പങ്കുകൊള്ളുന്നു. അരിയാണ് പ്രധാന നേർച്ചവസ്തു. അത് ചെമ്പിലിട്ട് വേവിച്ച് പാകപ്പെടുത്തി നാനാജാതി മതസ്ഥരായ ആളുകൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യുന്നു. രാം ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് പള്ളിയെത്തുന്ന ഭക്തജനങ്ങളിൽ നല്ലൊരു പങ്ക് ഹൈന്ദവരാണ്. വിളിച്ചാൽ കേൾക്കുന്ന വിശുദ്ധന്റെ ദേവാലയത്തിലെ മദ്ബഹായുടെ മുൻപിൽ അവർ നമ്രശിരസ്കരാകുന്നു. രാത്രിയിൽ അഞ്ചുമൈൽ ചുറ്റളവിൽ പോകുന്ന റാസയെ ഭക്തിപൂർവ്വം എതിരേൽക്കാൻ അവർ വീടുകളിൽ വിളക്കുകൊളുത്തി കാത്തുനിൽക്കുന്നു. ഇടത്തിട്ടയിലെ ഹരിജനങ്ങളും ഗിരിജനങ്ങളും കുരുത്തോലയും, വാഴപ്പിയും, വാഴപ്പോളയും കൊ് 'ആദരവ് പ്രകടമാക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിഭാഗം കയ്യാലകളിൽ ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് കത്തിച്ച ചൂട്ടുകറ്റ ഉയർത്തി സഹദായ്ക്ക് മാർഗ്ഗം തെളിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ, കേരളത്തിൽ മറ്റെങ്ങും കാണാത്ത എത്രയോ ആചാരവിശേഷങ്ങൾ ഇവിടെയു്.'

'ചന്ദനപ്പള്ളി വലിയതോടി'ന്റെ കരയിൽ നൂറ്റാുകളുടെ പഴക്കമുള്ള മൂന്ന് വലിയ കല്ലുകളു്. ഇതിന്റെ മുകളിൽ ചെമ്പു വെച്ച് നേർച്ചയരിയിട്ട് പാകപ്പെടുത്തുന്നു. 'ചെമ്പും മൂട്' എന്നാണ് ഈ ഭാഗം അറിയപ്പെടുന്നത്. പൂർവ്വിക പിതാക്കന്മാർ നേർച്ച ചോറ് വെയ്ക്കാൻ ഈ സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുത്ത് ബുദ്ധി പൂർവ്വമാണ്. 'വലിയതോടിന്' ചരിത്ര

ഇടത്തിട്ടയിലെ ഹരിജനങ്ങളും ഗിരിജനങ്ങളും കുരുത്തോലയും, വാഴപ്പിയും, വാഴപ്പോളയും കൊ് 'ആദരവ് പ്രകടമാക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിഭാഗം കയ്യാലകളിൽ ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് കത്തിച്ച ചൂട്ടുകറ്റ ഉയർത്തി സഹദായ്ക്ക് മാർഗ്ഗം തെളിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ, കേരളത്തിൽ മറ്റെങ്ങും കാണാത്ത എത്രയോ ആചാരവിശേഷങ്ങൾ ഇവിടെയു്.

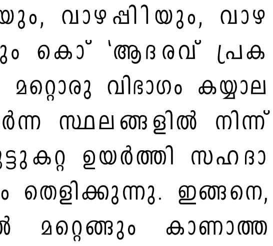

പ്രാധാന്യമു്. പൊന്നെടുത്താംകുഴിയിൽ നിന്നും കൊടുമണ്ണിൽ നിന്നും, അങ്ങാടിക്കലിൽ നിന്നും ആരംഭിക്കുന്ന ചെറു കൈത്തോടുകൾ മൂന്നും ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നത് 'വലിയ തോട്ടി'ലാണ്. അവിടെ നിന്നും കീഴ്പോട്ട് ഒഴുകി വള്ളിക്കോട് താഴൂർക്കടവിന് തൊട്ടുമുകളിൽ വച്ച് അച്ചൻ കോവിലാറിൽ ചെന്ന് ചേരുന്നു. സ്വർണ്ണഭൂമിയുടെ തീരങ്ങളെ തഴുകിവരുന്ന 'പുതുവെള്ള'ത്തിൽ വേണം ചന്ദനപ്പള്ളി പുണ്യവാളന്റെ 'നേർച്ചചറ്' സംസ്കരിച്ചെടുക്കേ ത്. ഇന്നും ചെമ്പു വെച്ച് ആദ്യത്തെ ഒരു കുടം വെള്ളം 'വലിയ തൊട്ടിൽ'നിന്നും കോരി ഒഴിക്കുക ഒരാചാരമാണ്. തോട്ടിൽ വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ ആ ഭാഗം കുഴിച്ച് വെള്ളമെടുകുക പതിവാണ്. കൊടിയവേനലില്ലാതെ, ഒരിക്കലും ഇവിടെ വെള്ളം വറ്റാറില്ല. ആവശ്യത്തിനുള്ള വെള്ളം മുഴുവനും ഇവിടെ നിന്നും ലഭിക്കുന്നു.

ചെമ്പുംമൂട്ടിൽ' വേവിക്കുന്ന ചോറ് അപ്പോൾത്തന്നെ 'കുരിശുംമൂട്ടി'ലുള്ള 'കുതിയപ്പുര'യിൽ എത്തിക്കുന്നു. 'കുതിരപ്പുര'യ്ക്കുമു് ഒരു ചരിത്രം. വിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ വാഹനം കുതിരയായിരുന്നല്ലോ. ഓരോ പെരുനാളിനും സഹദായുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ചന്ദനപ്പള്ളിക്കാർ അറിഞ്ഞനുഭവിക്കുന്നു. പടയാളികളുടെ ഉടയാട ധരിച്ച് വരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുതിരയുടെ കുളമ്പടി ശബ്ദം കേട്ട് ഉണരുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന, അവർ സഹദായുടെ കുതിരയുടെ ഒരു വലിയ രൂപം പ്ലാവിൻതടിയുടെ കാതലിൽ മെനഞ്ഞെടുത്തു. ദാരുശില്പവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ വിരുതുറ്റ വിരൽപ്പാടുകൾ പതിഞ്ഞ മനോഹരമായ കുതിര! ഈ കുതിരയെ സൂക്ഷിക്കാൻ നിർമ്മിച്ച സ്ഥലം 'കുതിരപ്പുര'യായി. (ശക്തിഭദ്രന്റെ സൈന്യത്തിലെ കുതിരകളെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത് ഈ കുരിശടിക്കു സമീപമായിരുന്നെന്നും (അതിനടുത്താണ് ചന്ദനപ്പള്ളി കോട്ട) അതുകൊാണ് 'കുതിരപ്പുര'യെന്ന പേരു വന്നതെന്നും ഒരഭിപ്രായമു്.) പെരുനാൾ ദിവസം ഈ 'തടിക്കുതിര'യിൽ സഹദായുടെ പ്രതീകമായി പടച്ചട്ടയണിഞ്ഞ് ശൂലവുമേന്തി ഒരാൾ ആരൂഢനാകും. റാസ പോകുന്ന വഴിയിലൂടെ ഈ രൂപവും എഴുന്നള്ളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ദേശായാചാരങ്ങളിൽ അഞ്ജനായിരുന്ന ഒരന്ത്യേഖ്യൻ മെത്രപ്പോലീത്താ 'കുതിരയെയും സഹദാ'യെയും വെട്ടിക്കീറി നശിപ്പിച്ചു. കുതിരപ്പുര പില്ക്കാലത്ത് ഇരുനില കെട്ടിടമായി പുതുക്കിപ്പണിത്, നേർച്ചച്ചോർ സംഭരിക്കുന്ന സ്ഥലമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി.

പെരുന്നാളിന്റെ സമാപനച്ചടങ്ങ് ആഘോടമന്വിതമായ 'ചെമ്പെടുപ്പാ'ണ് മെയ് 8-ാം തീയതി 4 മണിയോടുകൂടി പതിനായിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും അണിനിരക്കുന്നു. ദേവാലയത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം അംശവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ പ്രധാന കാർമ്മികന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ റാസ പുറപ്പെടുന്നു. കുരിശിൻമൂട്ടിത്തെി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം 'ചെമ്പിൻമൂട്ടി'ലേക്കു സവാകാശം നീങ്ങുന്നു. അപ്പോഴേക്കും, വലിയ ര് ചെമ്പ് നിറയെ നേർച്ചച്ചോറ് ക്രമീകരിക്കും. നെടുകെയും കുറുകെയും മുളങ്കുഴ ഇട്ട് അത് കൈകളിലേന്തിക്കൊ് പോരാൻ സജ്ജമാക്കുന്നു. മുഖ്യ കാർമ്മികൻ നേർച്ചച്ചോറിൽ സ്ലീബായുടെ മുദ്രചാർത്തുന്നു. അതോടെ ഭക്തന്മാരായ ആളുകൾ 'ചെമ്പിൻചോറും' മൂന്നുപ്രാവശ്യം അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കുയർത്തി ആഹ്ലാദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ര് ചെമ്പുകളും അല്പാല്പം അകലം ദീക്ഷിച് ഹോ-ഹോ-ഹോ-വിളികളോടുകൂടി, നേരിയ ആരോഗ്യകരമായ 'ഉന്തും തള്ളോ'ടും കൂടി കുരിശുംമൂട്ടിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ, വഴിത്താരകളിൽ നിൽക്കുന്നവർ പ്രോത്സാഹന പുഷ്പങ്ങൾ വാരി വിതറുന്നു. 'സഹദാ ലഹരി'യിൽ ആമഗ്നരാകുന്ന ചെമ്പുവാഹകർ വിശുദ്ധമായ 'ചെമ്പും ചോറും' കുരിശും മൂട്ടിലെത്തിച്ച് മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്ത് 'കുതിപ്പുര'യിൽ ഇറക്കിവയ്ക്കുന്നു. അനന്തരം പള്ളിയിലെത്തി 'ഊരുവലത്ത്'' നടത്തി വൈദികന്റെ ആശീർവാദവും നേർച്ചവിതരണവും കഴിയുമ്പോൾ, പെരുന്നാൾ ചടങ്ങുകൾക്ക് താല്കാലികമായി തിരശ്ശീലവീഴും. കേരളത്തിൽ ഒരു ദേവാലയത്തിലും കാണാത്ത 'ചെമ്പെടുപ്പ് ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചിട്ടു്. പ്രൊഫ. ജോർജ്ജ് മേനാച്ചേരി എഡിറ്റു ചെയ്ത് 1972-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച The St. Thomas Christian Encyclopaedia യിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'Chandanappally Orthodox Church and the feast of St. George (24th and 25th of Medom) are famous. The procession from the Church (Chempummodu) to the Kurisadi carrying huge copper wessels containing rice is a note worthy feature and is popularly known as ' Chempeduppe'. People eat this 'Nerchachoru' to obtain great blessings. (p. 109)

കേരളചരിത്രത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും സ്വീയമുദ്ര പതിപ്പിച്ച ജന്മഗ്രാമത്തെകക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചിന്താധാര അവിസ്മരണീയമാണ്. അനുഭീതിനിർഭരമാണ്. ശ്രീശങ്കനും ശ്രീശക്തിഭദ്രനും, കപിലനും, അരശിൽ കീഴാരും ഈ നാട്ടില ചന്ദനമരങ്ങൾ ഒരുക്കിയ 'ശ്യാമള ശീതള' നിഴലിലൂടെ നടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. അവരാലോപിച്ച സാമഗാനങ്ങളുടെ അലയൊലികൾ അന്തരീക്ഷമാകെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അവ്യക്തമധുരമായ ഒരോർമ്മ പോലെ , സ്വർണ്ണഭൂമിയിൽ ഭാവനയുടെ വർണ്ണപ്പൂക്കൾ വിരിയുന്നു. കലയുടെ കാന്തിയും മൂല്യവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഇളം തലമുറ പൂർവ്വികമായ ആചാര്യന്മാർക്ക് ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ച് ആത്മനിർവൃതിയടയുന്നു. ഹൈന്ദവ ക്രൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങൾ ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭൂതിയുടെ അമരവാണികൾ ഉരുവിടുന്നു. ആകെക്കൂടി ചന്ദനവും പള്ളിയും പള്ളികൊള്ളുന്ന എന്റെ ഗ്രാമം എനിക്ക് എല്ലാറ്റിലും വലുതാണ്.

■